Alegoria o drzewie oliwnym (Jakub 5)

Pierwsza wizyta
Przed czasami Chrystusa (wersety 3–14)

Bóg widzi odstępstwo starożytnego Izraela. Posyła proroków, by nawoływali do pokuty, ale niewiele osób daje posłuch ich słowom. Pozwala na zniszczenie niegodziwych i sprowadza ludzi innych narodów. Kilka prawych gałęzi Izraela zostaje rozproszonych po świecie.

Szlachetna oliwka (Izrael) umiera (wersety 3–4). Właściciel przycina i nawozi; rośnie kilka nowych gałęzi, ale korona nadal umiera (wersety 4–6).

Główne gałęzie zostają usunięte, a dzikie gałęzie wszczepione; delikatne gałęzie zostają ukryte (wersety 7–14).

Suche gałęzie zostają spalone (wersety 7., 9.).

Dziczka oliwna (ludzie innych narodów; wersety 7., 9.).

Druga wizyta
Za czasów Chrystusa (wersety 15–28)

Kościół Chrystusa rozprzestrzenia się, Izrael oraz większość rozproszonych po świecie gałęzi wydaje dobry owoc.

Dobry owoc (wersety 15–18).

Lichy grunt; dobry owoc (wersety 20–22).

Lichszy grunt; dobry owoc (werset 23.).

Owoc (werset 24.; gałąź, o której wspomniano tylko raz).

Dobry grunt; dobry i zły owoc (werset 25.).

Trzecia wizyta
Wielkie Odstępstwo (wersety 29–49)

Wszystkie gałęzie, także naturalne gałęzie, które zostały rozproszone, wydają zły owoc.

Zły owoc, ale korzenie są nadal dobre (wersety 29–37).

Zły owoc (wersety 39., 46.).

Zły owoc (wersety 39., 46.).

Zły owoc (wersety 39., 46.).

Czwarta wizyta
Przywrócenie ewangelii (wersety 50–76)

Rozproszony Izrael zostaje zgromadzony, a ewangelia zostaje poniesiona na cały świat. Wzrasta sprawiedliwość i następuje zagłada niegodziwych; wszelka niegodziwość zostaje usunięta (Drugie Przyjście Jezusa Chrystusa).

Dzikie gałęzie zostają spalone (wersety 58., 65–66).

Gałęzie pierwotnego drzewa zostają wszczepione do rozproszonych drzew (wersety 54–56).

Gałęzie rozproszonych drzew zostają ponownie wszczepione do pierwotnego drzewa (wersety 52–53).

Milenium
(wersety 76–77)

Prawość zwycięża. Zło ponownie pojawia się na świecie, a Bóg oddziela sprawiedliwych od niegodziwych i oczyszcza ziemię ogniem.

Wszystkie drzewa stają się niczym jedno i wydają naturalny owoc (wersety 74–76).

Dobry owoc zostaje zebrany, podczas gdy winnica zostaje spalona (werset 77.).